

НАРЪЧНИК НА ШПИОНИНА

Том 2

© Тодор Бояджиев, *автор*
© Дамян Дамянов, *художник на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2016

ISBN: 978-954-28-2047-5

ГЕН. ТОДОР БОЯДЖИЕВ

**НАРЪЧНИК
НА ШПИОНИНА**

ТОМ 2

 ciela

И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

от ЙОАННА 8: 32

*Който вижда в разузнаването занаят, влизайки в тази професия,
ще си остане занаятчия. Който вижда изкуство,
има всички шансове да стане артист!*

Юрий Дроздов

*Ако разузнаването се мери с мерките на обикновения
човешки морал, то всяка разузнавателна система и работата
за нея може да се счита аморална.*

МАРКУС ВОЛФ

*Моралът дава общите принципи на поведение,
без да отчита конкретните обстоятелства*

ПИЕР БЕЙЛ

СЪДЪРЖАНИЕ – ТОМ II

МЕЖДУНАРОДЕН ТЕРОРИЗЪМ	11
На сянката трябва да противопоставим сянка	11
Философия на тероризма	16
За терористите няма невинни	16
Правни основи за борба с тероризма	19
Термини и понятия, свързани с тероризма	26
Принципи за борба с тероризма	27
Мерки за борба с тероризма	28
Финансиране на тероризма и тероризъм на финансовите спекулации	28
Престъпления, свързани с тероризма	37
Международно сътрудничество в борбата с тероризма.....	38
„Разузнавачи от всички страни, обединявайте се!“	
Международна среща-дискусия, Загреб, 2001 г.	42
Дискусията	43
РАЗУЗНАВАТЕЛНА ОБЩНОСТ – РО	57
Разузнавателна общност на САЩ	57
Служба за външно разузнаване на Руската федерация – СВР	70
Интервю с Канторов.....	72
Разузнавателна общност на КНР.....	77
Разузнавателна общност на Република България.....	83
Интернационализиране на шпионажа – предизвикателство на новите международни отношения	93
ИНФОРМАЦИОННО-АНАЛИТИЧНО РАЗУЗНАВАНЕ.....	97
Класифициране на информацията	98
Ниво на класификация – степени на секретност	100
Изисквания към информацията	101
Изисквания към информационно-аналитичния процес.....	105
Аналитични методи.....	111
Изисквания, на които трябва да отговарят анализаторите. Подбор, подготовка и оценка на анализаторите.....	118
Критерии за оценка на разузнавателните анализи и прогнози	122
Мерки за отчитане и филтриране на „информационния шум“ и ефектите от активни мероприятия на противника.....	126
Проблеми, затрудняващи аналитичния процес.....	136



Следене за възможността от възникване на „изненади“	138
Взаимовръзки и взаимоотношения между потребителите на разузнавателна информация и участниците в информационно-аналитичния процес.....	140
Сравнителен анализ на информационно-аналитичните системи в разузнавателните служби на Израел, Великобритания, ФРГ, САЩ и Русия	143
Примери за организация на аналитично-прогностичната дейност	153
Диаграма на взаимовръзките и влиянията в разузнавателния процес	158
Възможности за подобряване на организацията и повишаване на ефективността на информационно-аналитичната дейност	161
НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКО РАЗУЗНАВАНЕ	164
Водеща роля продължава да има държавата	167
НТР на корпоративно и фирмено ниво	169
Специализирани фирми за събиране на информация	170
ВЪНШНО КОНТРАРАЗУЗНАВАНЕ	174
Физическа сигурност	177
Вътрешна сигурност	178
Външна сигурност	180
Информационни системи за сигурност	188
ОПЕРАТИВНО-ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА	190
Определение и класификация	190
Някои оперативни-технически системи за контрол.....	191
Законова база за използването на специални разузнавателни средства.....	197
Специални разузнавателни средства – СРС	199
Телефонни анализатори ще защитят разговора ви от подслушване.....	203
Кийт Мелтън – „Повелителят“ на СРС-тата.....	208
ТЕЛЕФОННО ПОДСЛУШВАНЕ	215
Кой подслушва?	215
Телефонът – универсално средство за шпиониране.....	218
Как проникват в телефонните секретари на приятели, любовници, роднини, клиенти и конкуренти? (технологична рецепта)	219
Защита на телефонните комуникации	222
Вас ви подслушват? Чудесно!.....	223



НАБЛЮДЕНИЕ И ПРОСЛЕДЯВАНЕ.....	225
Някои от целите за организиране и провеждане на външно наблюдение (ВН):	227
Подготовка на операция по външно наблюдение:.....	228
Разкриване на проследяването и откъсване от външното наблюдение:	249
КОДОВЕ И ШИФРИ	251
Някои видове шифри	255
Множествени заместителни шифри	258
НЕВЕРБАЛНА КОМУНИКАЦИЯ	261
Общи положения.....	261
Език на тялото.....	262
Характер на жестовете	263
Анализ на жестовете.....	265
Пряка и обратна връзка между съдържание и жест	267
Жестове, свързани с докосване на ръцете до различни части от лицето, носещи информация за лъжа, заблуда или недоверие	268
Сигнали на очите	271
Някои илюстрации със съвременни политически фигури	271
ЕДНА ОБЩА ГЛАВА, В КОЯТО СТАВА ДУМА ЗА НЕЩА, ЗА КОИТО ПОЧТИ НЕ СЕ ГОВОРИ	273
Самопризнанието е грешка	274
Алан Нън Мей.....	278
Клаус Фукс (1945–1950).....	282
Кажки малка истина и голяма лъжа – арест, затвори, наказания.....	284
ОРГАНИЗИРАНА ПРЕСТЪПНОСТ	292
Най-често задаваните въпроси за организираната престъпност.....	292
Законодателна основа за борба с организираната престъпност.....	300
Българска законодателна практика.....	302
Светът е адска пералня на пари	304
„АБСКАМ“, „Грейлорд“ и „Силвър шовъл“ – примери за успешни антикорупционни операции и някои от юридическите проблеми при провеждането им	308
ЕПИЛОГ	314



БЪЛГАРСКИ РАЗУЗНАВАТЕЛЕН ФОРУМ.....	315
Някои често срещани съкращения на разузнавателни термини.....	317
Използвана литература	318



МЕЖДУНАРОДЕН ТЕРОРИЗЪМ

НА СЯНКАТА ТРЯБВА ДА ПРОТИВОПОСТАВИМ СЯНКА

11 септември 2001 г.

Ударът срещу „близнаците“ – Световния търговски център в Ню Йорк, и срещу Пентагона във Вашингтон показа, че Черният интернационал на международния тероризъм, изпреварва усилията на тези, които са призвани да му противостоят.

И тъй като събитията в Мадрид, Сарафово, Париж и Брюксел, в сърцето на Европа ни изправиха лице в лице с новия голям враг на човешката цивилизация – тероризма, реших че е нормално да започна втората част на „Наръчник на шпионина“ с този глобален проблем.

Следващите страници по всяка вероятност ще се сторят „теоретични“ на масовия читател, но са важни за специализирания кръг читатели.

С тези няколко уговорки, започвам втория том.

„Бог създаде Човека по свой образ и подобие ... и Човекът Му отвърна със същото.“

Според много религии Дяволът – Луцифер, е паднал ангел, т.е. Злото е продукт на Доброто.

Тези философски и библейски постановки на високотехнологичния език на ХХІ век биха дефинирали тероризма като най-зловещия, деформиран и дегенерирал ген в ДНК кода на човешката цивилизация. И сигурно е така, защото това явление съпътства човешкото развитие не от днес или вчера, този „ген на злото“ присъства още от началото на генетичната верига на човешкия род и преминава от латентно в активно състояние според условията и хранителната среда.

По време на Студената война, когато противници и врагове бяха дефинитивно очертани, хранителната среда за тероризма бе двойният политически стандарт в отношението към него. Докато за едните бе узаконено средство в борбата за национална независимост, за другите бе престъпление срещу човечеството. Но и едните, и другите го използваха като ефективно средство за противопоставяне. И едните, и другите „отглеждаха“ свои борци за свобода и независимост. Подготвяха ги в свои лагери и школи и със свои инструктори, въоръжаваха ги с модерни оръжия, даваха



им логистична подкрепа при планирането и провеждането на операции, помагаха им финансово – пряко или косвено, включително и чрез разпространение на наркотици в собствените си държави. Едните създадоха Карлос – Чакала, другите Осама бин Ладен. Единият да се „бори срещу погълзновенията на империализма“, другият – да се противопостави на руското присъствие в Афганистан.

И дойде 11 септември 2001 година.

Сигурно е случайно съвпадение, че на тази дата точно преди 30 години със средствата на терора бяха свалени законно избраното правителство и президентът на Чили Салвадор Алиенде. Но истината е една. Духът е изпуснат от бутилката и очевидно вече ничия еднолична воля не може да го затвори обратно в нея.

От 11 септември 2001 г. светът е друг. Светът наистина е във вой-на и е невъзможно сега да се предскаже нейния ход, развитие и финал. Разбира се, накрая Доброто ще победи, както става в традиционните холивудски продукции, но кога и на каква цена, сега едва ли някой може да каже.

Трагедията, сполетяла единствената в момента глобална сила със самочувствие и възможности да проектира своята воля почти навсякъде по света, зловещо демонстрира, че Черният интернационал на международния тероризъм е на повече от крачка пред тези, които вече над две десетилетия го обявяват за враг № 1.

11 септември показва, че не познаваме врага. Суперкомпютрите, суперспътниците, противоракетните програми, огромните бюджети на разузнавателните агенции не са достатъчна преграда пред злото. И една от причините е, че то е разнолико, многонационално и междурасово и в организационните си форми съперничи на най-големите транснационални компании.

Скептик съм по отношение на наложилото се мнение, че атаката срещу Съединените щати е дело на една терористична организация.

Преди почти 26 години, непосредствено преди началото на военната операция под кодовото име „Пустинна буря“ срещу Ирак, активно действащите българско разузнаване и контраразузнаване получиха информация за подготовка на терористичен акт над чуждо посолство в София с участието на терористи от арабска, японска и филипинска терористични организации с финансова подкрепа от Латинска Америка. Терористичният акт не се състоя, защото на наша територия бе осъществено ефективно сътрудничество между специалните служби на няколко пряко заинтере-



совани държави. Но този случай още тогава категорично демонстрира, че се осъществява активно взаимодействие между твърде различни по своята националност, цели и средства терористични организации и че единственият начин за противопоставянето му е международно интегриране на усилията.

Едва ли само военни операции, колкото и широко мащабни да са те, ще изкоренят Злото. Врагът не е ясен. В момента се води битка със сянка. Тя може да се появи навсякъде. Арсеналът ѝ не е ограничен до отвличане на граждански самолети и използването им като свръхзапалителни и разрушителни ракети и бомби. Очевидно една от целите на тази зловеща акция е чрез хилядите невинни жертви и разрушаването на символи на американската мощ да се предизвика хаос, да се генерира страх, да се постигне невероятен психологически ефект.

Следващия път, както го доказва и психозата с вируса на антракса и отровата рацин, разпространявани в САЩ под формата на пощенски пратки, това може да е тихо, незабелязано отворил се контейнер с най-страшните средства за биологична атака в някой от мегаполисите на Америка или Европа. Или компютърен вирус, атакуващ системите за сигурност, отбрана, финанси, който да парализира човешката цивилизация.

Конвенционалните военни операции и средства не са решение на проблема.

На сянката трябва да се противопостави сянка.

Вярно е, че такава стратегия няма да донесе моментално оправданото желание за справедливо наказание на злото. Но ако искаме наистина да го накажем, да го ограничим и в крайна сметка да го победим, трябва да приемем, че това е начинът да постигнем желанния резултат и да върнем духа в бутилката.

Може ли тази стратегия да успее?

Да, но при изпълнение на определени условия!

Първото и най-важното е нова политическа воля.

Когато в центъра на Москва загиват стотици руски граждани под развалините на взривените от чеченски терористи жилищни сгради, световната общност да приеме това не като удар срещу Кремъл, а като посетелство над човешката цивилизация и да действа заедно и адекватно. Когато в Босна, Косово, Македония албански сепаратисти и мюсюлмански фундаменталисти стрелят и взривяват, това не е „легитимна битка за самоопределение“, а удар на световния тероризъм срещу общочовешки



ценности. И когато Злото вече е достигнало с трагичните си размери и американската територия, най-после да стане ясно, че е изразходван целият ресурс на търпимост и оттук нататък предстои истинска война с реално зло.

Предстоящите битки изискват нови правила на играта. Никоя държава, колкото и велика да е тя, не е в състояние да спечели сама битката със Злото. Дойде време да се появи международна разузнавателна общност. Действащото досега разбиране, че разузнаването обслужва строго национални интереси, вече не може да е в сила особено когато става дума за международния тероризъм. Врагът е общ и битката трябва да се води съвместно. Но това изисква нови форми, нови правила, нови съюзници, ново партньорство.

Говорейки за нови правила, трябва да си спомним речта на предишния Генерален секретар на ООН Кофи Анан от 18 ноември 1999 година. В нея той заяви от името на всички страни – членки на Организацията на обединените нации: **„Ние сме решени да се борим с тероризма и да направим всичко възможно, за да го премахнем от лицето на земята. Но силата, която използваме в тази битка, трябва да бъде пропорционална и фокусирана върху действителния тероризъм... В битката с тероризма ние не можем и не трябва да използваме неговите методи и да предизвикаме безразборно насилие и терор срещу невинни цивилни, включително деца“**. Ако погледнем честно последните събития, трябва да признаем, че призивът на бившия Генерален секретар до голяма степен си остава призив.

И тук съвсем резонно се появява въпросът за българското участие в започналата война. Особено на фона на това, което се случи на летище Сарафово, Бургас.

Ще бъде против собствения ни интерес, ако това се сведе до обслужващата функция за предоставяне на коридори и декларации за подкрепа.

Войната срещу международния тероризъм ще се води основно на терена на специалните операции. И каквито и квалификации да даваме на българските специални служби от близкото минало, не трябва да забравяме, че тяхната ефективност в разработката на терористични организации в Европа, на Балканите и в Близкия изток бе призната дори от тогавашните ни противници и сегашни партньори.



Нима не е факт, че контраразузнаването на ФРГ разгроми групата на Баадер-Майнхоф и счупи гръбнака на екстремистките терористични организации в Германия с помощта на българското контраразузнаване?

Нима не е факт, че България бе инициатор и домакин на уникалната среща на представители на 34 разузнавателни служби в София през април 1992 г. и на международната кръгла маса по въпросите на разузнаването през май 2000 г. в Пловдив? Нали на тези срещи за първи път на такъв многостранен форум бе поставен въпросът „Сега накъде?“. Нима не е факт, че български външен министър бе първият, който заяви на 7 октомври 1996 г. от трибуната на Генералната асамблея на ООН, че общите интереси правят императивен обмен на информация, включително и разузнавателна?

Едно от новите български правителства извърши глупостта да прибере българските разузнавачи от чужбина, по повод на което представител на ЦРУ запита съответния зам. министър-председател: „Господа, демокрацията, която искате да развивате, ликвидира ли опасността за България от страна на „Сивите вълци“, които действат срещу вас от територията на Германия? Не отчитате ли, че те са и наш враг и сигурно можехме да намерим формула, за да продължим разработката им съвместно?“.

Значи ли, че след като веднъж сме позволили на свое правителство да посегне на собствения ни суверенитет и след многото грешки и глупости, направени в имунната система на държавата през последните 25 години на „преход“, България трябва да продължава да остава без ефективно разузнаване, контраразузнаване, служби за борба с организираната и битовата престъпност?

В духа на стратегическите цели на организациите, в които сме пълноправни членове – Европейския съюз и НАТО, и в светлината на последните събития особена актуалност придобива въпросът за възстановяване на имунната система на държавата във всички нейни звена. Не направим ли това, нито една реформа, в която и да е област, няма да заработи и да започнем да се измъкваме от калта и от последните места в която и да е негативна класация.

За пореден път ще изразя своята категоричност, че това е едно от важните средства да „повишим цената“ си и да станем наистина желани, а не натрапени партньори.

